

МАДЯТКО

листопад   рік 1982

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМУ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ЖОВТНЕВЕ СВЯТО

Вірш Наталі ЗАБІЛИ
Малюнок Галини ТУЛЬЧЕВСЬКОЇ

Ми Жовтень великий
Святкуєм щороку,
Бо Жовтень відкрив нам
Широку дорогу:
Лежить перед внуками
Сонячний шлях,
Дідами й батьками
Здобутий в боях!
Я теж буду вчитись,
Як мама і тато,
Щоб стати розумним,
Щоб сміливим стати.
І завжди стояти,
В труді і в бою,
За рідну Радянську
Країну свою!

СВОЯ ВЛАДА

Написав Олександр КОПИЛЕНКО

Товаришували не тільки Микита з Танею, але і їхні батьки. Коли приходив у гості Микитин тато, що служив у Петрограді солдатом, обидві сім'ї збиралися разом.

І жили вони в одному підвалі, а двері їхніх кімнат були навпроти. Підвал той — темний і вогкий. А нагорі, у великих світлих покоях, жив пан Лапшов.

Микита з Танею не раз чули, як батьки їхні казали, що царя вже немає, але треба ще прогнати буржуйських міністрів, щоб владу взяли до своїх рук робітники й селяни. Тоді трудящим буде добре жити.

Робітники під проводом Леніна озброювалися і готувалися до великого бою за Радянську владу.

— А тоді, як буржуїв не буде, ми з Танею до школи підемо? — спитав у тата Микита.

— Неодмінно! Тоді всі діти будуть учитися в школі. Так сказав Ленін. Він наче рідний батько для всіх трудящих,— відповів тато.

— От якби скоріше скинути буржуїв! Бо так нам з Танею до школи хочеться! — сказав Микита.

Батько стомленою рукою погладив свого сина по голові і промовив:

— Без бою не обійдеться. Тяжкий бій буде. Але ми переможемо. Більшовики переможуть. Буде в нас своя влада, Радянська...

Вітаємо з

Приходько Тетяна, Суриська сестра

Костинко Тетяна, Жирівська сестра

Григорук Віта, м. Полтава

Мотуз Світлана, Чернівецька сестра

Мамедов

Ундієвська Мелісса, Узбекистан

Корейба Олег, Житомирська сестра

Чаша

святая Жовтня!

Учасники конкурсу
"Царівна квіточка"

ЗАЄЦЬ-ПОБІГАЄЦЬ

Зацю довговузий,
В тісі щось гуде.
Слухай мене, слухай,
Мисливць їде.
Заць той хитроший
Снік та снік.
— Я з мисливцем дружбу
Заведу назік.

Буду йому ранками
Роси стрясать,
Буду йому в підець
Дітей копсать.
Йди, мисливцю лютий,
Біленький-бай,
Зайця-побігайця
Не бий, не стрілай!

Л. С. Сергеева

ЗАВДАННЯ

ЩОБ СПІВАЛИ БІЛЯ ХАТИ
ГОРОВЦІ І СИННИЧКИ,
НЕ ЗАБУДЬ ІМ ЗАМАЙСТРУВАТИ
ГАРНІ ГОДІВНИЧКИ.

СКОРО ЗИМА!

Розповіла Лариса КОЛОС

Сіється з неба сіра мжичка. Тривожно зашуміли гаї, скидають своє останнє листя. Тільки червоні кетяги калини яскріють між голого віття.

Холодний вітер морщить у ставках та озерах воду, яка вже береться при березі тоненьким льодком. Зазирає він і в дупло до білки, хоче налякати її. Та дарма! Білка вбралася в нову сіру шубку, утеплена своєю хатиною. І припасів на цілісіньку зиму наносила.

В новому жупані гуляє заєць-біляк. Дедалі частіше забігає на городи та в садки, щоб чимось поласувати.

Ближче до людської оселі тулиться і сорока. Вмоститься на гілляці й ну скрекотати: «Скоро зима! Скоро зима! Скоро зима!»

ПРИСЛІВ'Я
ЛИСТОПАД ЗИМИ
ВОРОТА ВІСНИКА.

Узбецька народна казка

Був собі один ішак, дуже гордий і дуже пихатий.

— Я,— казав він,— між усіх наймудріший.

От якось ішов він через город, а город той був побіля яблуневого саду. Бачить ішак — на городі лежать крутобокі гарбузи, кожен завбільшки з його голову, й гудиння в гарбузів геть тоненьке. А в саду на яблунях, де гілля грубе та розлоге, висять зовсім дрібні яблучка.

— Ну й безглуздо збудований світ! — сказав ішак. — Якби моя воля, то гарбузи

чи мудро

збудований світ

росли б на яблунях, а яблука — на гарбузинні.

Коли це засвербіла в ішака спина. Він підійшов до яблуні й почухався об стовбур. А одне яблуко відірвалось — та геп йому на тім'я.

— Вай-вай-вай! — заревів ішак. — Бідна моя головонька!

А горобець, що сидів на яблуні, не втримався та й каже:

— Таки мудро збудовано світ. Бо якби яблука росли на гарбузинні, а гарбузи на яблунях, то від твоєї голови лишилися б самі черепочки.

ПІВНИК

Вірш Василя ВІТКИ

— Гей, до мене! — півник кличе, —
Я нового вірша вивчив! —
Став читать... Біда яка!
Не згадає ні рядка.
Замість вірша на току
Заволав: — Ку-ку-рі-ку!

Переклала з білоруської
Валентина БАЙКОВА

БОРЩИК

Написав Георгій ПОЧЕПЦОВ

Готувала я борщик.
Поклала в нього і лис-
точок, і гвіздочок, і
навіть гудзик.

Ляльки їли.

І ведмедик їв.

І стільчик трішки
покуштував.

А мені не лишило-
ся. Доведеться мамин
борщик їсти.

Гав!

ТРЕБА ВАМ ПОМІРКУВАТИ

Вірш Івана ПРОСЯНИКА

Песик каже: «Мур-мур-мур!
Грітись я піду на мур».
Ну а киця каже: «Бе!
Гава клюне там тебе».
А баранчик каже: «Гав!
Позганяв я звідти гав».
Це хтось, певне, для забави
Голоси всім переставив.
І кому який вертати,
Треба вам поміркувати!

Тобі, звичайно, відома
українська народна казоч-
ка про сопом'яного бичка.
Але художник намалював
не всіх звірів. Скажи, про
кого він забув і які герої
тут з інших казок.

МАЛЯТКОВА ПОШТА

Намалювала Жанна ПОКУЛІТА

Недавно із Латвії ми одержали посилочку. Вихованці ризького дитячого садка № 22, що по вулиці Сарканарміяс, 65, надіслали нам подарунок — велику ляльку Айну в національному вбранні. Був у посилочці і лист. Завідуюча садком Лайма Карлівна Вейтнере пише, що

маленькі рижани хочуть дружити з дошкільнятами України й листуватися з ними. Вихованці садка люблять малювати стародавні вежі й вузьенькі затишні вулички Риги, ріку Даугаву, парки й квітники. А ще вони пишаються своїм музеєм ляльок.

Обкладинка Галини ТУЛЬЧЕВСЬКОЇ

Макет Маргарити МАЙСТРЕНКО

«МАЛЫШОК» Головний редактор С. О. Ефіменко.

Редакційна колегія:

Біомісячний журнал ЦК ЛКСМУ для дітей дошкільного віку (на українському мові). Основан в 1960 р.

А. І. Григорук (відповідальний секретар), А. С. Камінчук, В. В. Карасьова, Н. Н. Лопухова, К. В. Назаренко, Л. М. Писменин, О. Л. Рябонія, Л. Я. Сергієнко, Б. А. Тарновна, А. К. Тетюра, О. П. Яблонська.

Художник-ауктор Я. Д. Левач, Техредактор І. Я. Демідова

ЖУРНАЛ ЗАСНОВАНО 1960 р. № 11. (275) Виходить раз на місяць. Здано до набору 20.09.82. Підписано до друку 03.10.82. Формат видання 84 × 108/16. Офсетний друк. Умовн. друк. арк. 1,68. Умовн. фарбовідб. 10,08. Обл.-вид. арк. 2,67. Тираж 680 000. Зам. 03931.

Адреса редакції: 252119, Київ-119, вул. Пархоменка, 38—44. Тел. 46-58-82; 41-04-35; 41-04-75; 41-02-57.

Ордена «Знак Пошани» видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь» Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна» 252047, Київ-47, Брест-Литовський проспект, 94.

Адрес редакції: 152110, Київ-110, ул. Пархоменко, 38—44. Тел. 46-58-82; 41-04-35; 41-04-75; 41-02-57.

Ордена «Знак Почета» видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь» Ордена Леніна комбінат печаті видавництва «Радянська Україна» 252047, Київ-47, Брест-Литовський проспект, 94. Текст набрано із застосуванням вітчизняного фотонабірного комплексу «Каскад».